

Протокол

№

гр. София, 14.11.2012 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 14.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **4900** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 11.48 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – [фирма] - редовно призован, се представлява от адв. Н. с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – ДИРЕКТОРЪТ НА ДИРЕКЦИЯ ОИУ - редовно призован, не се явява, вместо него юрк. М. с пълномощно от днес.

СТРАНИТЕ /ПООТДЕЛНО/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като не намери процесуални пречки за разглеждане на делото,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА постъпило на основание чл. 157 от ДОПК писмено искане за спиране изпълнението на оспорвания Ревизионен акт, като към искането е приложено Постановление № 453/30.07.2012 година на публичен изпълнител при ТД на НАП за налагане на запор на движими вещи и опис към Постановлението за налагане на запор.

ЮРК. М.: Считам искането за неоснователно, тъй като балансовата стойност на активите, върху които е наложено обезпечение не съответства на установените с Р. акт публични вземания.

АДВ. Н.: Считам, че становището на пълномощника на ответника е неправилно, тъй като исканото спиране е по отношение на изпълнението, а не по отношение на

обезпечението. В случай, че постановите спиране на изпълнението, публичният изпълнител може да продължи действията по обезпечаването.

СЪДЪТ по така направеното искане намира следното:

По допустимостта на искането - искането е допустимо, защото на основание чл. 157, ал 2 от ДОПК няма изричен срок, в който такова да бъде направено, стига да е в рамките на водено съдебно производство.

СЪДЪТ, съобразявайки становищата на страните, намира от фактическа и правна страна следното:

С оспорения Ревизионен акт за [фирма] са установени публични вземания, произхождащи от лихви по ДДС в размер на 11565.12 лв. Ревизионният акт е безспорно изпълнително основание по чл. 209 от ДОПК и въз основа на него може да започне принудителното изпълнение на установените публични вземания. Законодателят изрично е регламентирал, че допуснатото по закон предварително изпълнение на Р. акта може да бъде спряно при условията на чл. 153 и чл. 157 от ДОПК, съответно от решаващия орган или от съда. Условие за това е главницата и лихвите, установени с акта, да бъдат обезпечени, т. е да се гарантира, че след проверката на Р. акт по административен или съдебен ред и неговото евентуално влизане в сила, установените публични задължения ще бъдат безпроблемно събрани. По този начин се постига баланс между обществения интерес, изразяващ се в сигурността при събирането на публичните вземания и интереса на данъчния субект, на когото се дава възможност да продължи осъществяването на стопанската си дейност и комуто по този начин биха се причинили възможно най-малки вреди в случай на отмяна на акта.

По силата на чл. 157, ал 2 от ДОПК изпълнението може да бъде спряно от административния съд по искане на жалбоподателя. Към искането се прилагат доказателства за направено обезпечение в размер на главницата и лихвите, като в тези случаи се прилагат разпоредбите на чл. 153, ал. 3-5 от Кодекса. В разглеждания казус жалбоподателят е представил Постановление № 453/ 30.07.2012 година на публичен изпълнител при ТД на НАП видно, с което е наложен запор върху негова движима вещ - лек автомобил с балансова стойност 10152.50 лв. По силата на чл. 195, ал. 6 от ДОПК обезпеченията се извършват по балансова стойност на активите. В конкретния случай балансовата стойност на автомобила, върху който е наложен запор за обезпечение на установените с Р. акт публични задължения, е в по-малък размер от установените с Р. акт публични задължения, с което не е изпълнена императивната разпоредба на чл. 157, ал. 3 от ДОПК.

По тези съображения искането следва да бъде прието за неоснователно.

Водим от горното СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ направеното с молба от 03.08.2012 година искане на [фирма] за спиране на изпълнението на Ревизионен акт № [ЕГН]/19.12.2011 година, издаден от органа по приходите при ТД на НАП.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване в 7-дневен срок от днес с жалба пред ВАС.

СЪДЪТ пристъпи към изслушване на ССЕ.

СЪДЪТ ДОКЛАВА постъпило в срок по чл. 199 от ГПК писмено заключение по допуснатата ССЕ.

Снема самоличността на ВЛ:

Т. З. С., българка, български гражданин, неосъждана, нямам взаимоотношения със страните от родствен, съдебен, служебен, административен или друг характер, които могат да ме направят пристрастна при даване на заключението.

Предупредена за наказателната отговорност по чл. 291 от НК.

Обеща да даде вярно и безпристрастно заключение.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на ВЛ:

Заключението съм изготвила, след като посетих и офиса, където се води счетоводството на жалбоподателя. Там съм ползвала всички оборотни ведомости и извлечения от сметки 412, 703 и индивидуален сметко-план от счетоводната политика на дружеството. Средствата, получени от кипърското дружество, са отразени като текущ трансфер по разчет на сметка. Издадена е фактура, не е имало как да не се издаде. Тъй като данъкът не е бил отразен на отделен ред, органите по приходите са приели, че същият е включен в общата сума, поради което са начислени само лихви, затова че не е внесен в бюджета в срок. След като са издадени кредит известия, сумите са възстановени изцяло по банков път. Лихвите са определени, защото според ревизиращия орган данъкът не е бил внесен в бюджета в определения срок. На стр. 9 от заключението съм посочила, че според мен лихвата е изчислена за втория период с около 2 лв. повече, но това може да е техническа грешка или ако се смята до втория знак след десетичната запетая, винаги ще има такава грешка.

ЮРК. М.: С оглед на обективност считам, че документите, с които се е запознало ВЛ, следва да бъдат приложени по делото. ВЛ е изготвило заключението си въз основа на данни, които е прегледало при жалбоподателя, поради което моля да бъде задължен жалбоподателя да ги представи.

СЪДЪТ намира искането за основателно, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ЗАДЪЛЖАВА жалбоподателя в 10-дневен срок от днес да представи документите, с които ВЛ се е запознало при изготвянето на заключението.

На въпроси на АДВ. Н. ВЛ:

По сега действащият ЗДДС, по смисъла на чл. 25, ал. 7 от него, авансовото плащане не се приема като самостоятелно данъчно събитие.

СТРАНИТЕ /ПООТДЕЛНО/: Да се приеме заключението.

СЪДЪТ намира, че заключението е относимо към предмета на спора, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА същото като доказателство по делото.

На ВЛ да се изплати възнаграждение в размер на 300 лв., за което се издаде РКО.

СТРАНИТЕ /ПООТДЕЛНО/: Нямаме други доказателствени искания.

За събиране на доказателства СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА ДЕЛОТО за 05.12.2012 година от 09.15 часа, за която дата страните уведомени чрез пълномощниците си.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12.21 часа.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: